

[Steffen Kjærulff-Schmidt]

rens tale, der var i det mindste et indhold, og ikke mindst synes jeg nok, det var interessant med denne autoritative fastslåelse af, hvem der var arkitekten bag planen om at etablere flygtningelandsbyer i Danmark, nemlig KV-regeringen. Det er i dag slået definitivt fast her fra Folketingets talerstol af indenrigsministeren, og det synes jeg man skal notere sig og huske.

Der var et punkt, hvor jeg synes, ministeren måske var en lille smule på vildspor; jeg tænker på bemærkningen om, at det måtte jo være let for kommunerne at lægge budget, fordi kommunerne ikke har nogen udgifter til flygtningelandsbyerne. Jamen hvordan kan det så være, at den selvsamme minister skriver i bemærkningerne til lovforslag nr. L 333, som drejer sig om en række af disse udgifter, at forslaget ikke skønnes at medføre øgede udgifter, men blot en anden fordeling mellem staten og kommunerne? Der kan fastsættes en betaling fra kommunerne til staten, og lovforslaget giver ministeren en bemyndigelse til at pålægge kommunerne at betale en del af udgifterne.

Skal vi forstå ministerens udtalelse her i dag om, at kommunerne let kan budgettere, fordi der ikke er nogen udgifter, som et tilsagn om, at ministeren ikke vil bruge sin bemyndigelse efter lovforslag nr. L 333? Så synes jeg, det er vigtigt at få det kommunikeret ud til kommunerne, så de har et bindende tilsagn om, at regeringen ikke vil benytte den bemyndigelse.

Jeg vil slutte af med at sige, at det er jo meget trist, at når man befinder sig i en fase, hvor man så småt er ved at forvandle et samfund – jeg har netop set regeringens tal for nylig, og i nogle kommuner er 10-15 pct. af indbyggerne fra tredjelande, i mange andre kommuner mellem 5 og 10 pct. – konsulterer man ikke den viden, som eksisterer overalt i verden og sådan set er uafhængig af tid og sted. Vi har jo mange udsagn fra sociologer, demografer, antropologer, kriminologer og mange andre, og der findes hundredvis – for ikke at sige tusindvis – af videnskabelige værker, som fortæller noget om, hvad der sker, hvis man uanset tid og sted blander mange folkeslag, religioner og etniske grupper sammen på et meget lille, afgrænset geografisk område. Der er ikke ét eneste udsagn eller anerkendt værk, som sandsynliggør, at der kan komme noget godt ud af det.

Jeg vil godt anfægte hr. Helge Adam Møllers påstand om, at regeringen ikke vil være med til at hjælpe i nærområderne. Hvad er det for noget sludder? Det vil regeringen godt, men vi må nøgternt erkende, at det ikke er noget, vi umiddelbart selv kan beslutte; det er noget, vi skal have tilladelse til fra de pågældende lande.

Og så gentager man gang efter gang her i Folketinget påstanden om, at vi jo bare i stedet kan bygge flygtningelejre i f.eks. Kroatien. Ja, det gør vi i forvejen, og vi ønsker at udvide den indsats, men vi kan kun gøre det med de kroatisk myndigheders tilslutning. Og det samme gælder for hjælpeindsatsen i andre lande. Vi kan kun gøre en indsats, hvis de pågældende lande vil være med til det, og regeringen udfolder mange anstrengelser for at få disse samarbejdsmuligheder yderligere udviklet. Derfor hører udtrykket om, at det vil regeringen jo ikke, simpelt hen ikke hjemme i en vederhæftig debat.

Med hensyn til udgifterne til flygtningelandsbyerne forholder det sig sådan, at det er en statslig udgift. Det er ikke noget, kommunerne selv betaler, og i den udstrækning, der er tale om alternative projekter, som kommunerne selv ønsker at stable på benene – altså noget andet end standardprojektet fra Højgaard & Schultz – vil der fra statens side blive overført et beløb til kommunerne, som svarer til prisen for en indkvarteringsplads i standardprojektet. Det er udtryk for et meget klart og velovervejet ønske hos regeringen om – i så høj grad, som det overhovedet er muligt – at imødekomme den måde, man ønsker at gribe tingene an på rent lokalt.

Jeg vil godt sige, at da jeg læste det forslag, der er fremsat af Fremskridtspartiet, sporede jeg en dyb ærgrelse over, at ikke blot kommunerne, men også lokalbefolkningen, rent faktisk tager pænt imod flygtningene. Men sådan er man jo forskelligt skruet sammen rent politisk; Fremskridtspartiet ærgrer sig over det, regeringen glæder sig over det, og jeg håber meget, at den meget positive tendens i retning af et medspil fra lokalsamfundene vil videreudvikles.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Der var ikke noget, regeringen hellere ville

Indenrigsministeren (Birte Weiss):